

LIBRIS

We know
books

gabriel cărtărescu

---

măine o să fiu fericit

Colecția DEBUT

ISBN: 978-606-752-288-4

©Editura CHARMIDES / 2022
str. Mihai Eminescu 13, ap. 31
Bistrița, 420041, România Tel: 0263 236257
www.societateadeconcerte.org

Editor: Gavril Țărmure
DTP: Matei Man
Copertă: Leon Cruceru
Ilustrație copertă: Sidonia Călin

CHARMIDES

2022

20. 03

Astăzi
m-am trezit puțin diferit

ieri nu eram chiar așa
ca acum

mâine o să fiu fericit.

Cuprins

10/100	5
Ce aștept?	7
Flexibil	10
Buretele	13
Uneori	16
Cerc drept	18
Albastru	20
17	23
Ce urmează?	25
Cu tine vorbesc	27
Saturat	29
He, he, hei	31
Dacă aș fi	33
Patinatoarele	36
Previzibil	39
Văd	41
Cădea-mi-ar cuvintele din gură	45
Crede-mă	49
Mecanism	51
Metroul	53
Antena	55
Declarație	57
Linii orizontale	59
Regret	60
Început	62
Continuare	64
De ce	66

Ca un ecran	69
Totuși sar	71
În general	73
Vizită	75
Liber arbitru	77
Frunză verde	80
Ceva	82
Obositor	83
Îmi vine mie ceva?	85
Nu am încredere	87
Șuruburi	89
Ideea e că	92
Strâmb	93
Wow	95
Story	97
Aceasta e o propoziție	98
Cândva	100
Un pic furios	102
Nisip	104
Da	106
Să fu	108
Când mă satur de creioane și pixuri	110
Am mers undeva	112
13	113
Real	114
Gugu gaga	116
20. 03	118

10/100

Unii oameni au un cablu în ceafă
care se întinde până la cer
sau mai departe

unii oameni folosesc date mobile
dar tot ce gândesc vine cu un preț

alții se conectează la wi-fi în spații publice
sperând că-n cele din urmă
tot la cer vor ajunge

atât de multe cabluri
în atât de multe culori diferite
și atât de mulți care pretind
că nu sunt conectați
și carnea din capul lor ar face totul
își vopsesc cablurile în albastru
să se vadă mai greu în timpul zilei

nimeni nu știe ce o să le coboare
de-a lungul firelor
nimeni nu știe cum de avioanele
nu le taie

cândva am dat peste o minte superbă
care nu părea să aibă
o placă de rețea
nu avea nici o mufă în ceafă
nici o antenă ascunsă prin păr
dar mi-a spus niște lucruri
pe care nu le mai auzisem de la alții

au trecut câțiva ani de atunci
și încă mă gândesc
oare duc undeva cablurile acestea?
oare chiar vin ideile de-a lungul lor?
sau e cerul plin de servere abandonate
servere goale
lăsate acolo de cine știe când

poate într-o zi o să am curajul
să mă-ntind
și să-mi tai firele.

Ce aștept?

Dormeam și-am auzit: Gabriel!
ce urmează?
să văd maimuțe?
să mănânc detergent?

s-a mers prea departe
prea multe contururi de ceață
și imagini ascuțite
prea multă frumusețe concentrată
cu ochii fixați

prea calzi obraji pe lângă stradă
prea roșu păr din căciuli
prea gând fără minte
dar minte cu gând

mi-e frică să nu ajung o cantitate de ulei
dar mi-e și mai frică
de cum se combină uleiul cu apa
în fiecare clipă din timp
fiecare atom din spațiu
a avut o poziție aleatorie
e o coincidență că

de miliarde de ani
totul a părut să aibă continuitate
cauze și efecte

nu există legi ale fricii

Doamne, ce poftă aș avea de-o lasagna
dar mi-e teamă să nu dispară
odată ce-o voi avea în față
să nu se termine infinitul
lanț de coincidențe
să nu mi se răspândească
infinite bucăți din mine
prin tot spațiul

trecutul poate n-a avut sens
mult mai probabil ar fi că doar în această clipă
există tot ce știm că există
amintirile și sufletele noastre

totuși nu contează

în clipe infinite se va întâmpla cândva
toată viața mea de-acum
în clipe infinite se va întâmpla cândva
să mănânc lasagna

cu suflet, fără suflet,
real, ireal, cu capul în canal
și piciorul în veceu
tot ce vreau e lasagna
și niște sare

e tot ce aștept.

Flexibil

Sub cerul acesta se află
corpul meu imobilizat
cu picioarele lui de găină
scufundate-n pământ
cred că am și-un cioc de găină
dar nu pot fi sigur de el
cerul o ia dintr-o parte-n alta și cântă
don't worry be happy

unde se află și-un ceas și niște numere
vor să transmită ceva
pământul e lichid și se mișcă
extrem de violent
dacă încerc să-l beau
are o textură așa de ciudată

încep să cred că sunt nebun
deși nu înghit pastile care cresc pe plantele
acestui loc
de fapt, e o singură plantă,
lângă un cufăr de metal ruginit
observ că rugina se ia
și e ciocolată picantă

cu aromă de rugină și parmezan

Doamne, ce gust interesant!

îmi vine să fug, dar nu pot,
îmi văd creierul la propriu
și părțile lui cum vorbesc
una are o voce foarte groasă și cântă
alta arată ca un ficat și urlă
de parcă ar avea o criză de epilepsie
brusc totul e iluminat verde
un led uriaș, prăfuit, e în locul soarelui

mda, habar n-am, totul are sens și e liniștitor
super-eroii sunt în fața mea
mergem cu viteză foarte mare de-a lungul
suprafeței
stând pe loc
deasupra norilor fabricile scot fum
corpul meu nu mai e decât
o perspectivă de film

sunt hrănit cu imagini și sunete
mi se bagă pe gâtul care există din nou,
fără restul corpului,
murdărie, șobolani animați 3D și păianjeni

sunt iluzia unui păianjen desenat
sau un contur dintr-o foaie A3 lipit pe carton
și copiat de multe ori

murdăria și teama sunt reale
își schimbă mereu nuanțele

din toate iese fum multicolor
care-mi dizolvă dinții
dinții uriași
din gura uriașă
sub care se află jeleu
și câinii vagabonzi vin să-l mănânce

sunt în propria mea gură, fără corp,
doar cu un cap de cerb cu coarnele flexibile
de cerul gurii atârnă felinare și dulciuri
brusc începe să intre un aer
care-mi arde pielea și ochii
mă ustură îngrozitor
cât să mă ridic
să fiu iarăși om
să sar printre gingii
și să aterizez pe filtrul țigării
să mă strecur prin el
înconjurat
de vată de zahăr și cranii
până ajung la tutunul din frunze de toamnă

văd o lumină printre copaci.

Buretele

N-am să ies afară
afară e iarbă uscată
și o buturugă

jumătate din lume
este un zid de burete
ce se întinde de la pământ până la cer
norii se ciocnesc de el

e un burete galben și dens
în care rămân bucăți din trecut
cândva mi-am lăsat acolo
un nasture

unii au zis că-i un zid subțire
alții că ocupă jumătate din planetă
însă de când avem telescoape
putem vedea că se extinde
nu doar până la cer
ci până la marginile universului

cândva l-am atins
și-am rămas fără deget

cei care vor să rămână tineri și fericiți
 întră înăuntru
 multe cupluri aleg astfel
 să se iubească pe veci

unii au încercat să taie bucăți din zid
 pe pământ există o singură bucată lipsă
 e chiar aici, în sat,
 dar nimeni n-ar putea zice
 unde anume

mulți cred că buretele absoarbe trecutul
 fiecare clipă, în așa fel încât,
 să nu existe mai multe
 în același timp

buretele e infinit
 așa că mă întreb ce fragment de trecut
 e acum undeva în lume

dacă orice lungime de timp
 are o infinitate de clipe
 asta nu înseamnă că orice lungime de timp
 este egală cu oricare alta?
 nu înseamnă
 că fiecare porțiune din zid
 -spațiul fiind și el infinit -
 conține tot trecutul nostru?

buretele nu va fi plin niciodată
 e uriaș doar de formă

tot trecutul nostru ar putea fi absorbit
 în bucata cât o minge de ping-pong
 care lipsește

și-atunci se poate extrage cumva trecutul?

îmi vreau căldura înapoi
 măcar știu că există în continuare
 în trecutul din prezent

măcar sper.

Uneori

Am senzația că devin un om mai rău
deși nu am făcut nimic
poate sunt doar niște gânduri acolo

nici nu știu ce-i cu mine
parcă plutesc
în locuri liniștite
în imaginație sau amintire

deși nu mă sperie moartea, mă gândesc cum ar fi
dacă aş afla că o să trăiesc pe veci

mă întreb cum e să fii îngropat în pământ
să simți pământul în jurul corpului tău
pe piele
să nu mai știi în ce direcție te uiți

mă întreb ce ar face o minte izolată de realitate
un om care s-a născut fără simțuri

mă întreb nu dacă vedem culorile diferit
ci dacă vedem sentimentele diferit

mă întreb ce ne ține legați de corp
cum poți să trăiești o singură viață

uneori mă simt confortabil
gândindu-mă că viața unui om e
infinită, dar nu nesfârșită

de multe ori nu-mi pasă de moarte
pentru că nici nu știu dacă există timpul
voi exista în el cândva?

uneori mă gândesc că sunt un om
alteori mă gândesc că sunt un spectator
multe din viețile trecute, dacă nu și asta,
au fost de spectator

și-mi zic că viața e un viciu
odată ce exiști, consumi, și consumi și alte vieți,
orice fel de vieți,
până ai consumat atât de mult încât vei muri

reducerea existenței la ceva ce consumă,
ceva ce-ar vrea să consume
și-ar consuma până la sfârșitul timpurilor
și mai departe

nevoia de a trăi

nu există viață fără consum
există existență fără viață?